

blind paa Grund af en Rygmarvslidelse og samme Aar umhyndiggjort under Andragerens Bærgemaal. Hidtil har, om end med Besvær, det mest fornødne til Myndlingens Underhold kunnet skaffes til Veje væsentligt ved Hjælp af Pensionen, men paa Grund af det Udslag, Sygdommen nu har faaet, og de særlige Udgifter, dette Udslag forvolder, vil dette ikke mere kunne lade sig gøre. En aarlig Hjælp paa 300 Kr. af Statskassen vil kunne hjælpe, og om Rigsdagens Bistand til at faa dette Beløb er det nu Andrageren beder, efter at han paa en lignende Henvendelse til Krigsministeriet har faaet Afslag.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

73. Fra Enkesfru E. E. Brønsted, Enke efter Hedeselskabets Ingeniør, cand. polyt. Brønsted, om Enkepension af Statskassen. (Indbragt den 16de Februar 1894 af Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds, Lütichau).

I 25 Aar var Andragerindens Mand, der døde Mytaarsaften 1893 af en Sygdom, han fort i Forvejen havde paadraget sig paa en Tjenesterejse, ansat som Ingeniør ved det danske Hedeselskab. I deres Egtteskab havde de ingen Børn, men fra sit første Egtteskab efterlod Manden en 17aarig Datter og en 15aarig Søn, med hvem Enken nu henhidder i udstiftet Bo. Det var den afdødes Ønske, at Sønnen skulde uddannes til at blive Polytekniker, og dette Ønske ønsker hans Enke at bringe til Virkelighed. Hvad Andragerindens og hendes Børns økonomiske Stilling angaar, da ejer hun en Formue paa 5 à 6,000 Kr., vil af Hedeselskabets Forsørgelseskasse paa Grund af gjorte Indstud fra Manden faa en Livrente paa knap 300 Kr. aarlig samt har Haab om af Hedeselskabet at faa en aarlig Pension paa 300 Kr. Da hun, der er 55 Aar gammel, imidlertid ikke har mange Kræfter og gaar en svagere Alder i Møde, vil hun ikke derved have tilstrækkeligt til at leve og tillige opdrage sine Stedbørn for. I Betragtning heraf samt under Hensyn til det ihærdige og anerkendte Arbejde, hendes afdøde Mand gennem 25 Aar har udført for Hedeselskabet, og til, at hans Døds sygdom paadrog sig i dette Arbejde, beder hun Rigsdagen om at forhyælpe sig til en Enkepension af Statskassen. Indenrigsministeriet har erklæret, at det efter de af det i saadanne Tilfælde fulgte Regler ikke kunde bevilge hendes Andragende. En i høj Grad anerkendende Skildring af afdødes Virksomhed gives af Selskabets Bestyrelse i Nr. 1 af „Hedeselskabets Tidsskrift“ for 1894.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

74. Fra Arbejdsmand H. V. Thomsen af Maltbæk om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 19de Februar 1894 af Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds, Rasmussen).

Andrageren deltog i Felttoget 1864 som menig ved 11de Regiment. Han var en stærk Arbejder, da han blev indaldt, men da han efter Felttoget vendte hjem, var hans Arbejdsfærdighed saa godt som ødelagt, idet han siden da har haft saa store Aareknuder paa Benene, at man endog kan se dem uden paa Strømperne. Malt-Folding Sogneraad deler Andragerens Formening, at det er ved Vinterfelttogets Strabadser, han har paadraget sig den nævnte Svagheit, og de med Andragendet til Finansministeriet i samme Anledning fulgte Bevisligheder oplyse formentlig Marsagssforbindelsen. Ministeriet har imidlertid alligevel under 10de Januar 1893 givet ham Afslag paa hans Ansøgning om Invalideforsørgelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministerens Undersøgelse.